

[Einer Jensen.]

nugældende Lov er saaledes, at Hjælpen fra Krisekasserne er lavere end den vedtægtsmæssige Understøttelse, saa er det for Fortsættelseskasserne saaledes, at der ydes den samme Understøttelse, som der ydes vedtægtsmæssigt, i indtil 70 Dage.

Jeg tror, at med de Ændringer, som er sket vedrørende Fortsættelseskasserne: nemlig dette, at de lettere aabnes for Udbetaling, at der sker en Forøgelse af Tilskuddet til de Kasser, som opretter Fortsættelseskasser, at Starttilskuddet forhøjes, og at der udbetales samme Understøttelse af Fortsættelseskassen som af den ordinære Arbejdsløshedskasse, vil det betyde, at der oprettes Fortsættelseskasser i de fleste Fag. Det er ogsaa en Forudsætning for Loven, at saadant sker, og jeg tror, at de Vilkaar, der nu er skabt for Oprettelse af Fortsættelseskasser, er saadanne, at de fleste Kasser vil oprette dem. Som det første Led er der gennem et andet Lovforslag skabt Muligheder for allerede til Vinter at oprette en Slags Fortsættelseshjælp, nemlig den udvidede Understøttelse gennem Arbejdsløshedskasserne med de 70 Dage, hvoraf den ene Femtedel skal betales af Arbejdsløshedskassernes Medlemmer. Betingelsen for det forøgede Starttilskud og for Retten til at udvide med disse 70 Dage er, at Kasserne beslutter at oprette Fortsættelseskasser. Jeg tror, de fleste Kasser vil gøre det, idet de økonomiske Vilkaar nu bliver saaledes, at de vil være i Stand dertil. Dermed er der sikret de arbejdsløse en væsentlig længere Understøttelse i Kriseperioder, og dermed er der skabt en Erstatning for den fortsatte Hjælp, som blev afskaffet i 1927.

Den Lov, som nu afløses, naar dette Lovforslag føres igennem, nemlig Loven af 1. Juli 1927, gennemførtes som bekendt af Konservative og Venstre som et Led i den Nedskeringspolitik, der den Gang fandt Sted. Det var første Gang, der her paa Rigsdagen gennemførtes en Arbejdsløshedslov, uden at der var Enighed mellem alle Rigsdagens Partier. Det, der nu sker, er, at Loven af 1. Juli 1927 efter 5 Aars Levetid ophæves, og at man igen er naaet dertil, at alle Rigsdagens Partier er enige om at gennemføre en Arbejdsløshedslov. Jeg tror, det baade for Landet og for Arbejdsløshedskasserne er af overmaade stor Betydning, at der er opnaaet Enighed mellem Rigsdagens fire Partier. Vi beklagede, at man i 1927 ikke vilde tage Hensyn til vore Indvendinger mod det Lovforslag, der den Gang blev gennemført. Vi er nu naaet til

at ændre og forbedre — og jeg tør sige i meget væsentlig Grad — Loven af 1. Juli 1927, vi er naaet til, at Rigsdagen igen er enig om Gennemførelsen af en Arbejdsløshedslov. Det benytter jeg Lejligheden til at takke alle Partier for, idet jeg tror, det er værdifuldt for den Sag, vi beskæftiger os med.

Uden i øvrigt at komme ind paa de mange Ændringsforslag skal jeg med disse Bemærkninger anbefale de foreliggende Ændringsforslag til Vedtagelse med Undtagelse af 2. Det første er Ændringsforslag Nr. 20, som er stillet af et Mindretal: de ærede Medlemmer Hr. Svend Nielsen og Hr. C. O. Pedersen. Det gaar ganske vist ud paa at forhøje det nu bestaaende Tilskud til Arbejdsløshedskasserne, men ikke i den Udstrækning, som Flertallet foreslaar, og jeg kan sige til de ærede Medlemmer, at hvis vi gennemførte den Skala, som de foreslaar, naaede vi aldeles ikke det, Rigsdagen nu sigter efter, nemlig at faa oprettet Fortsættelseskasser, og de to ærede Medlemmer er jo enige i, at man bør skaffe Muligheder derfor. Jeg beklager, at man en Gang til søger at eksperimentere med denne Sag, og det gør man, naar man stiller et saadant Ændringsforslag. Jeg maa derfor anbefale ærede Medlemmer at stemme imod det. Jeg maa ligeledes anbefale at stemme imod Ændringsforslag Nr. 43, som berører Bestemmelsen om, at Medlemmer, der oppebærer Understøttelse af Arbejdsløshedskasserne, ikke uden i ganske særlige Tilfælde kan oppebære Understøttelse af Hjelpekasserne. Jeg er ked af, at man i det hele taget har maattet medtage en saadan Bestemmelse i Arbejdsløshedsloven, men jeg maa meget fraraade, at man strammer Bestemmelsen, thi det kan vel ikke være Meningen, at arbejdsløse i langt de fleste Tilfælde, hvor de er ude for en meget vanskelig økonomisk Situation, helt skal udelukkes fra Hjelpekasserne, og hvis man vedtog det af Mindretallet her stillede Ændringsforslag, vilde det betyde en væsentlig Indskrænkning i den Bestemmelse, der i øvrigt er opnaaet Enighed om.

Med disse Bemærkninger skal jeg anbefale ærede Medlemmer at stemme for alle de øvrige af Udvalget stillede Ændringsforslag, idet jeg udtaler Haabet om, at der, naar Lovforslaget nu forhaabentlig gennemføres i Løbet af Dagen, for en Aarrække vil være skabt Ro om Arbejdsløshedskasse-spørgsmaalet, til lige Gavn og Glæde for Arbejdsløshedskassemedlemmerne og for det danske Samfund.